

въкъ). *Bushing, A new system of Geography*, II, 1762. Ср. името на въ Брашовски документи: *Bolgar, Bulgaria, Bolgerye, boelgeres, bolgory, bulgaren* и т. н. (*Quellen zur gesch. der Stadt Kronstad*, I, II и III. 1886—1896. Въ *Descriptio novissima imparii Turcici* (Wützburg, 1637, II. р. 31): *Die Bulgarn* е една отъ трите части на Брашовъ. Този пръстенъ кътъ е билъ просветителенъ центъ не само за българите, но и за ромъните, най-старитъ книги на които съ били тамъ печатани. Ср. Д. Уагу, *Bibliographia chronologica Romana* — *Bucur*. 1873, р. 2—5. За търговията на Брашовъ, ср. *Raportul Camerei Comercială și Industrială din Brașov* etc 1891.

Въ Сливенъ имената: Брашовъ, Брашовски и т. н. съ били познати на мало и голъмо. Известни съ тукъ, напримеръ, *бршовските сандъци* и т. н. Кираджий съ по нѣколко коня постоянно съ сновѣли между Сливенъ и Брашовъ преди 1830 г. Днесъ града е почти маджаризиранъ. Понататъкъ името Брашовъ често ще се срѣща въ свързка съ Сливенъ.

Жалкото е, че ний разполагаме съ много оскѫдни данни за политическата дѣйност на сливенеца *Андонъ Ивановъ*, който умира и пуша корени далечъ отъ родния си градъ. Но важното е, че Д-ръ П. Беронъ длъжи възпитанието си и попрището си, като единъ отъ най-старитъ книжовни дѣйци, именно на *Андонъ Ивановъ*. Той е билъ и единъ отъ най-първите виновници на внушената у Селимински идея да дойде въ родния си градъ и отъ тукъ да подготви нещастния си народъ къмъ пътя на свободата.

Д-ръ *Селимински* е единъ отъ тия заслужили на народа ни дѣйци, които само поради неизвестността на рѣкописите му е билъ лишенъ отъ привилегията да бѫде споменуванъ въ новата ни история редомъ съ имената на *Софроний, Венелинъ, Априловъ* и т. н. Съ своите записи той дава единъ отъ най-цѣнните приноси къмъ историята на робското ни минало. Той бѣ революционеръ, учителъ, публицистъ и общественъ дѣецъ. Отъ парите, които е бралъ съ путь и, пестеливостъ, се ползваха много български стипендианти, които не му знаяха народността даже, а колко повече родното му място.

Тукъ ще се кажатъ само нѣкои скицирани черти отъ битието му, защото по-нататъкъ ще се срѣщаме много често съ името *Д-ръ Селимински*, а при това, идейтъ му и отчасти дѣлата му, съ изложени въ собственните му записи, които се издадоха едва прѣзъ 1905 г.¹⁾.

¹⁾ Библиотека „Д-ръ Ив. Селимински“. Прѣведени съ отъ грѣцки защото е името, въпрѣки че е знаелъ да пише български, е билъ още кога ученикъ отличенъ майсторъ на стила по грѣцки. Прѣвода на г. Чилевъ е отличенъ, обаче голѣма грѣшка е сторена, гдѣто съ изпуснати нѣкои пасажи или списъци на собствени имена,